

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 687/2008

z dnia 18 lipca 2008 r.

ustanawiające procedury przejścia zbóż przez agencje płatnicze lub agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż

(Wersja skodyfikowana)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji nr 824/2000 z dnia 19 kwietnia 2000 r. ustanawiające procedury przejścia zbóż przez agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż ⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽³⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinno zostać skodyfikowane.
- (2) Cena interwencyjna pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy i sorgo jest ustalana dla zbóż o jakości odpowiadającej w jak największym stopniu przeciętnej jakości zbóż zbieranych na terenie Wspólnoty.
- (3) W celu uproszczenia zasad zarządzania działaniami interwencyjnymi, w szczególności w celu umożliwienia tworzenia jednolitych partii dla każdego zboża oferowanego agencjom płatniczym lub agencjom interwencyjnym, powinna zostać określona minimalna ilość, poniżej której agencja nie jest zobowiązana do przyjęcia oferty. Jednakże może okazać się konieczne zwiększenie minimalnego tonażu w niektórych państwach członkowskich, toteż agencje mogą wziąć pod uwagę wcześniej istniejące warunki i praktykę w sprzedaży hurtowej w tych państwach.
- (4) Muszą zostać zdefiniowane metody oznaczania jakości pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy i sorgo.

(5) W art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ograniczono ilość kukurydzy, która może być nabywana przez agencje interwencyjne lub agencje interwencyjne w całej Wspólnocie, do ogólnej ilości 700 000 ton w roku gospodarczym 2008/2009 i 0 ton, począwszy od roku gospodarczego 2009/2010.

(6) W celu zapewnienia zadowalającego zarządzania systemem interwencyjnego skupu kukurydzy i umożliwienia podmiotom gospodarczym we wszystkich państwach członkowskich dostępu na równoważnych warunkach do systemu interwencyjnego, należy przewidzieć specjalne szczegółowe zasady przydziału ilości kukurydzy kwalifikujące się do skupu interwencyjnego. W tym celu należy wprowadzić mechanizm przydziału wymienionych ilości, obejmujący okresy roku gospodarczego, w trakcie których wszystkie podmioty gospodarcze mają prawo składania ofert, na podstawie którego można wyznaczyć podmiotom wystarczające terminy do składania ofert, oraz umożliwiający ustalenie jednolitego współczynnika przydziału dla wszystkich oferentów, jeśli zaoferowane ilości przekraczają dostępne ilości. Z tego tytułu należy przewidzieć dwuetapowe badanie ofert i określić terminy składania ofert dotyczących kukurydzy, jak również terminy dostaw i związanych z nimi przejęć.

(7) Biorąc pod uwagę okresy skupu interwencyjnego, o których mowa w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, oraz w celu zapewnienia równoważnego traktowania podmiotów gospodarczych pierwszy etap składania ofert dotyczących kukurydzy należy przewidzieć na okres od dnia 1 sierpnia w przypadku Grecji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch, od dnia 1 grudnia w przypadku Szwecji i od dnia 1 listopada w przypadku pozostałych państw członkowskich, do dnia 31 grudnia dla wszystkich państw członkowskich. Pod koniec tego pierwszego etapu Komisja będzie musiała ustalić współczynnik przydziału w odniesieniu do dopuszczalnych ofert złożonych w tym pierwszym etapie i do zakończenia interwencji w odniesieniu do pozostałej części roku gospodarczego, jeżeli ilości wskazane w ofertach przekraczają ilości określone w art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W celu uniknięcia kosztów administracyjnych oraz finansowych ponoszonych przez podmioty gospodarcze oraz agencje płatnicze lub agencje interwencyjne, związanych w szczególności z wnoszeniem zabezpieczeń, które mogłyby okazać się zbędne w przypadku braku ilości do przydzielenia, należy przewidzieć okres przerwy w składaniu ofert między dniem 1 stycznia a datą ogłoszenia w drodze publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ilości pozostającej do dyspozycji do skupu interwencyjnego w drugim etapie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 100 z 20.4.2000, s. 31. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 883/2007 (Dz.U. L 195 z 27.7.2007, s. 3).

⁽³⁾ Zob. załącznik IX.

- (8) Biorąc pod uwagę czas potrzebny na ustalenie, tam gdzie jest to konieczne, współczynnika przydziału związanego z etapem pierwszym, drugi etap składania ofert powinien rozpocząć się następnego dnia po ogłoszeniu w drodze publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ilości pozostającej do dyspozycji do skupu interwencyjnego, będącym również pierwszym dniem składania ofert przez państwa członkowskie. W etapie drugim przyjmowanie ofert powinno odbywać się raz w tygodniu, począwszy od pierwszego piątku po ogłoszeniu w drodze publikacji omawianej ilości, na podstawie ofert przedstawionych przez podmioty gospodarcze najpóźniej do piątku, godzina 12.00 (czasu obowiązującego w Brukseli). Najpóźniej do środy każdego tygodnia Komisja powinna umieścić na swojej stronie internetowej informacje dla podmiotów gospodarczych, dotyczące ilości pozostającej do dyspozycji do skupu interwencyjnego. W przypadkach gdy przekroczona zostanie ilość określona w art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 Komisja powinna ustalić oraz ogłosić w drodze publikacji współczynniki przydziału oraz zakończyć interwencję w odniesieniu do pozostałej części roku gospodarczego. Biorąc pod uwagę okresy skupu interwencyjnego, o których mowa w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, koniec drugiego etapu składania ofert należy przewidzieć na dzień 30 kwietnia w przypadku Grecji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch, na dzień 30 czerwca w przypadku Szwecji i na dzień 31 maja w przypadku pozostałych państw członkowskich.
- (9) W celu umożliwienia skutecznego zarządzania mechanizmem przydziału należy postanowić, że oferty dotyczące kukurydzy nie mogą być zmieniane ani wycofywane. Ponadto aby zapewnić, że oferty są wiarygodne, konieczne jest uwarunkowanie ich od wniesienia zabezpieczenia, jak również określenie sposobów zwolnienia tego zabezpieczenia i kontroli wiarygodności ofert. Prowadzenie takiej kontroli powinno odbywać się zgodnie z warunkami dotyczącymi kontroli, które mają zastosowanie w przypadku składowania w magazynach państwowych na mocy rozporządzenia Komisji nr 884/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do finansowania przez EFRG środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach państwowych i księgowania transakcji składowania w magazynach państwowych przez agencje płatnicze państw członkowskich⁽¹⁾. Pomiędzy początkiem składania ofert w pierwszym etapie a dniem 31 grudnia może upłynąć kilka miesięcy. W celu uniknięcia nakładania nadmiernego ciężaru finansowego na podmioty gospodarcze przy składaniu ofert w pierwszym etapie, należy dokładnie określić, że związane z nimi zabezpieczenie pieniężne będzie wymagane w momencie składania oferty, ale będzie obowiązywać dopiero od dnia następującego po końcowej dacie składania ofert.
- (10) W przypadku zbóż takich jak pszenica zwyczajna i pszenica durum minimalne wymogi jakościowe ustalone zostały w odniesieniu do spożycia przez ludzi i muszą odpowiadać normom sanitarnym ustalonym w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiającym procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności⁽²⁾. Pozostałe zboża są głównie przeznaczone na paszę dla zwierząt i muszą być zgodne z przepisami dyrektywy 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych⁽³⁾. Należy ustanowić stosowanie tych norm podczas przejmowania produktów, o których mowa w ramach niniejszego systemu interwencji.
- (11) Nie należy obejmować skupem interwencyjnym oferowanego zboża, którego jakość nie pozwala na odpowiednie wykorzystanie lub składowanie go. W tym celu trzeba uwzględnić sytuację w dziedzinie działań interwencyjnych, związaną w szczególności ze składowaniem długoterminowym niektórych zbóż i jego wpływem na jakość produktów.
- (12) Okazuje się zatem niezbędne, w celu zmniejszenia stopnia podatności produktów interwencyjnych na zniszczenie oraz ze względu na ich przyszłe wykorzystanie, przeprowadzić wzmocnienie kryteriów jakości kukurydzy. W tym celu należy zmniejszyć maksymalną wilgotność oraz maksymalny odsetek ziaren połamanych i ziaren przegrzanych podczas suszenia. Uwzględniając podobieństwo cech agronomicznych sorgo i kukurydzy, w trosce o zachowanie spójności, należy przewidzieć podobne środki w odniesieniu do sorgo.
- (13) W celu polepszenia jakości składowania oraz zagwarantowania jej od momentu złożenia ofert magazyny, w których składowane jest zboże w momencie składania oferty, powinny gwarantować jak najlepsze warunki przechowywania, w szczególności przez długi okres, jak w przypadku kukurydzy. Z tego względu konieczne jest ograniczenie możliwości przejmowania zbóż w magazynie oferenta i zezwalanie na przejmowanie tego rodzaju jedynie w przypadkach, gdy zboże znajduje się w magazynach w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 884/2006. W takim przypadku oferent powinien zobowiązać się do stosowania w kontaktach z podmiotem składającym od momentu złożenia oferty, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, tych samych zasad magazynowania i kontroli jak zasady stosowane na mocy rozporządzenia (WE) nr 884/2006.
- (14) Możliwości powstawania mikotoksyn wydają się być powiązane ze szczególnymi warunkami określonymi głównie na podstawie warunków klimatycznych stwierdzonych w trakcie rozwoju, przede wszystkim podczas kwitnienia zbóż.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 35. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 721/2007 (Dz.U. L 164 z 26.6.2007, s. 4).

⁽²⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywa Komisji 2006/77/WE (Dz.U. L 271 z 30.9.2006, s. 53).

- (15) Ryzyko związane z przekroczeniem najwyższych dopuszczalnych progów zanieczyszczeń jest określane przez agencje interwencyjne na podstawie informacji dostarczonych przez wnioskodawców i ich własnych kryteriów analizy. W celu ograniczenia kosztów finansowych uzasadniony jest więc wymóg przeprowadzania analiz, na odpowiedzialność agencji interwencyjnych, przed przejściem produktów, jedynie na podstawie analizy ryzyka umożliwiającej zapewnienie jakości produktów w momencie objęcia skupem interwencyjnym.
- (16) Warunki, na których zboża są oferowane agencjom płatniczym lub agencjom interwencyjnym i przejmowane przez nie, muszą odznaczać się w obrębie Wspólnoty jak największą jednolitością, w celu uniknięcia wszelkiej dyskryminacji między producentami.
- (17) Ceny interwencyjne są zwiększane lub zmniejszane w celu odzwierciedlenia różnic cenowych zarejestrowanych na rynku dla różnych jakości zbóż.
- (18) Oprócz wymogu sporządzania corocznej inwentaryzacji, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 884/2006, państwa członkowskie muszą dokonać kontroli stanu przechowania posiadanych zapasów interwencyjnych.
- (19) W art. 2, art. 6 ust. 2 lit. d), art. 7 ust. 2 lit. b) oraz w załączniku XII pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 884/2006 określone są zasady dotyczące ponoszenia odpowiedzialności. Wymienione artykuły oraz wymieniony załącznik przede wszystkim stanowią, że państwa członkowskie podejmują wszelkie środki w celu zapewnienia właściwej konserwacji produktów, które były przedmiotem interwencji wspólnotowych, oraz że ilości, których jakość uległa obniżeniu z uwagi na fizyczne warunki przechowywania lub ze względu na przedłużoną konserwację, zapisuje się w sprawozdaniach jako usunięte z zapasów interwencyjnych w dniu, w którym stwierdzono obniżenie jakości. Artykuły te stanowią również, że dany produkt uważa się za niepełnowartościowy, gdy nie spełnia już wymogów jakości obowiązujących w momencie jego skupu. W związku z powyższym jedynie takie obniżenie jakości, które ustanowione jest tymi przepisami, może być pokryte z budżetu Wspólnoty. Jeżeli decyzja podjęta przez państwo członkowskie w momencie zakupu produktu jest niewłaściwa pod kątem analizy ryzyka wymaganej zgodnie z tymi zasadami, państwo to ponosi odpowiedzialność w przypadku, gdy następnie okaże się, że produkt nie spełnia minimalnych wymogów. Decyzja taka uniemożliwiłaby zagwarantowanie jakości produktu ani w związku z tym jego właściwej konserwacji. Należy zatem określić warunki, w których odpowiedzialność ponosi państwo członkowskie.
- (20) W celu umożliwienia opracowania tygodniowego sprawozdania statystycznego w zakresie interwencyjnych zapasów zbóż należy precyzyjnie określić rodzaj informacji, jakie państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji.
- (21) W celu skutecznego zarządzania systemem należy przewidzieć przekazywanie wymaganych przez Komisję informacji drogą elektroniczną.
- (22) Konieczne jest sporządzenie wykazu i dysponowanie pewnymi informacjami na ujednoliconym szczeblu regionalnym. Właściwe jest wykorzystanie szczebla regionalnego, o którym mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 837/90 z dnia 26 marca 1990 r. dotyczącym informacji statystycznych dostarczanych przez państwa członkowskie na temat produkcji zbóż⁽¹⁾, i zwrócenie się do państw członkowskich o przekazanie ich Komisji.
- (23) Wymiana informacji wymaganych przez Komisję powinna również odbywać się na podstawie wzorów udostępnianych przez Komisję państwom członkowskim, obejmujących informacje konieczne do zarządzania skupem interwencyjnym; wzory te stosuje się od momentu poinformowania o tym Komitetu Zarządzającego, a następnie, w stosownych przypadkach, przystosowania i uaktualnienia ich przez Komisję na tych samych warunkach.
- (24) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

OFERTY ORAZ INTERWENCYJNE PRZEJĘCIA ZBOŻA W MAGAZYNACH

Artykuł 1

W okresie, o którym mowa w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, każdy posiadacz jednolitej partii nie mniejszej niż 80 ton pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy lub sorgo, bądź 10 ton pszenicy durum, zebranych we Wspólnocie, jest uprawniony do zaoferowania takiej partii agencji płatniczej lub agencji interwencyjnej dalej zwanej „agencją interwencyjną”.

Jednakże agencje interwencyjne mogą ustalić wyższy minimalny tonaż.

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 3.4.1990, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

Artykuł 2

1. Ważne są jedynie oferty dla agencji interwencyjnych sporządzone przy zastosowaniu formularzy wydanych przez agencję interwencyjną, zawierające w szczególności następujące dane:

- a) nazwę wnioskodawcy;
- b) oferowane zboże;
- c) miejsce przechowywania oferowanego zboża;
- d) ilość, główne cechy zboża i rok zbioru oferowanego zboża;
- e) centrum interwencyjne, dla którego sporządzono ofertę, oraz w przypadkach obowiązywania art. 6 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia – zobowiązanie oferenta do stosowania w kontaktach z podmiotem składującym w odniesieniu do miejsca składowania, o którym mowa w lit. c) niniejszego ustępu, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, zasad magazynowania i kontroli wymaganych w art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 884/2006.

Formularzowi towarzyszy deklaracja, że produkty są pochodzenia wspólnotowego, lub, w przypadku zbóż objętych zakupami interwencyjnymi na szczególnych warunkach stosownie do ich strefy produkcji, dane dotyczące regionu, w którym zostały one wyprodukowane.

Jednakże agencja interwencyjna może uznać za ważne oferty zgłoszone w innej pisemnej formie, w szczególności przy użyciu urządzeń telekomunikacyjnych, pod warunkiem że zawierają wszystkie dane, określone w formularzu.

Bez uszczerbku dla ważności, od daty przedstawienia oferty złożonej zgodnie z akapitem trzecim państwa członkowskie mogą nałożyć wymóg przesłania lub bezpośredniego dostarczenia właściwej agencji interwencyjnej tego formularza.

2. W przypadku nieprzyjęcia oferty przedsiębiorcy są powiadamiani przez agencję interwencyjną odpowiednio w ciągu pięciu dni roboczych od daty wpływu oferty.

3. W przypadku przyjęcia oferty przedsiębiorcy są jak najszybciej powiadamiani o adresie magazynu, do którego zboże zostanie przyjęte, oraz o harmonogramie dostaw.

Na wniosek oferenta lub właściciela magazynu powyższy harmonogram może być zmieniony przez agencję interwencyjną.

4. W odniesieniu do zbóż innych niż kukurydza, zaoferowanych do skupu interwencyjnego, realizacja ostatniej dostawy musi nastąpić najpóźniej do końca czwartego miesiąca następującego po miesiącu wypłynięcia oferty, jednak nie później niż w dniu 1 lipca w przypadku Grecji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch oraz w dniu 31 lipca w przypadku pozostałych państw członkowskich.

Dostawa kukurydzy musi nastąpić między dniem 1 lutego a dniem 30 kwietnia dla ofert złożonych na etapie pierwszym, o którym mowa w art. 3, oraz najpóźniej na koniec trzeciego miesiąca następującego po miesiącu otrzymania ofert dla ofert złożonych na etapie drugim, o którym mowa w art. 3, jednak nie później niż w dniu 1 lipca w przypadku Grecji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch oraz w dniu 31 lipca w przypadku pozostałych państw członkowskich.

Artykuł 3

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 niniejszego rozporządzenia, ilości kukurydzy kwalifikujące się do skupu interwencyjnego, zgodnie z art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w roku gospodarczym 2008/2009 są przyznawane w dwóch etapach, zwanych „etapem pierwszym” i „etapem drugim”, na warunkach i w sposób określony w ust. 2–5 niniejszego artykułu.

Etap pierwszy rozpoczyna się dnia 1 sierpnia w przypadku Grecji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch, dnia 1 grudnia w przypadku Szwecji i dnia 1 listopada w przypadku pozostałych państw członkowskich i kończy się dnia 31 grudnia, który jest ostatnim dniem składania ofert dla wszystkich państw członkowskich na tym etapie.

Etap drugi rozpoczyna się w dniu następującym po ogłoszeniu w drodze publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi, ilości pozostającej do dyspozycji do skupu interwencyjnego na tym etapie. Dzień ten jest pierwszym dniem składania ofert we wszystkich państwach członkowskich, a etap ten kończy się najpóźniej dnia 30 kwietnia w przypadku Grecji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch, dnia 30 czerwca w przypadku Szwecji i dnia 31 maja w przypadku pozostałych państw członkowskich.

2. Po zakończeniu etapu pierwszego Komisja sporządza zestawienie wszystkich dopuszczalnych ofert dotyczących kukurydzy, złożonych przez podmioty gospodarcze agencjom interwencyjnym państw członkowskich do dnia 31 grudnia do godz. 12.00 czasu obowiązującego w Brukseli na podstawie powiadomień dokonywanych cotygodniowo przez państwa członkowskie, zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. a) ppkt (i).

Jeśli całkowita ilość ofert przekracza ilości maksymalne ustalone w art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, najpóźniej do dnia 25 stycznia Komisja ustala i ogłasza w drodze publikacji współczynnik przydziału ilości z dokładnością do sześciu miejsc po przecinku. W przypadku nieprzekroczenia dostępnej ilości współczynnik ten jest równy 1, a Komisja ogłasza w drodze publikacji pozostałą ilość, która pozostaje do dyspozycji do skupu interwencyjnego na etapie drugim.

Najpóźniej dnia 31 stycznia agencja interwencyjna państwa członkowskiego zawiadamia oferenta o przyjęciu jego oferty w ilości równej ilości oferowanej pomnożonej przez współczynnik przydziału.

3. Począwszy od pierwszej środy lutego, Komisja co tydzień sporządza zestawienie wszystkich dopuszczalnych ofert dotyczących kukurydzy, złożonych przez podmioty gospodarcze agencjom interwencyjnym najpóźniej w piątek kolejnego tygodnia o godzinie 12.00 (czasu obowiązującego w Brukseli), na podstawie powiadomień dokonanych przez państwa członkowskie, zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. a) ppkt (i).

W przypadku przekroczenia ilości pozostającej do dyspozycji do skupu interwencyjnego Komisja określa i ogłasza w drodze publikacji, najpóźniej czwartego dnia roboczego następującego po końcowej dacie składania ofert, współczynnik przydziału ilości z dokładnością do sześciu miejsc po przecinku. W przypadku nieprzekroczenia ilości współczynnik przydziału wynosi 1, oferowane ilości uważa się za przyjęte, a Komisja najpóźniej do każdej środy umieszcza na swojej stronie internetowej http://ec.europa.eu/agriculture/markets/crops/index_fr.htm informacje dla podmiotów gospodarczych, dotyczące ilości, jaką w danym tygodniu można przeznaczyć do skupu interwencyjnego.

Najpóźniej dziewiątego dnia roboczego następującego po końcowej dacie składania ofert agencja interwencyjna państwa członkowskiego zawiadamia oferenta o przyjęciu jego oferty do wysokości równej ilości zaoferowanej pomnożonej przez współczynnik przydziału.

4. Właściwy organ interwencyjny księguje oferty, o których mowa w ust. 2 i 3, w dniu ich otrzymania.

Oferty raz przedstawione nie mogą być ani zmienione, ani wycofane.

5. Do ofert dołącza się dowód, iż oferent wniósł zabezpieczenie w wysokości 15 EUR za tonę. Zostaje ono wniesione

w momencie złożenia oferty, ale może też, jeśli zostało wniesione w pierwszym etapie w formie gwarancji bankowej, obowiązywać dopiero od dnia następującego po końcowej dacie składania ofert, o której mowa w ust. 2.

6. Zabezpieczenie obejmuje ilości zadeklarowane przez oferenta zgodnie z ust. 2 lub 3.

Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności, zabezpieczenie w całości przepada na rzecz budżetu wspólnotowego w następujących przypadkach:

- a) ilości obecne w magazynie, od momentu złożenia oferty do momentu przejścia kukurydzy, są mniejsze od ilości zadeklarowanych przez oferenta zgodnie z art. 2 ust. 1 (z tolerancją 5 %);
- b) oferent nie dostarcza przyznaných ilości w celu przejścia przez agencję interwencyjną zgodnie z art. 4 i 6.

W celu stosowania przepisów niniejszego ustępu akapit drugi lit. a) agencje interwencyjne przeprowadzają kontrole ilości znajdujących się w magazynach, stosując, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, zasady określone w rozporządzeniu (WE) nr 884/2006 w odniesieniu do kontroli rzeczywistej ilości produktów składowanych w magazynach państwowych, w szczególności określonych w pkt B.III załącznika I do tego rozporządzenia. Kontrole są przeprowadzane w przypadku co najmniej 5 % ofert i 5 % ilości oferowanych na podstawie analizy ryzyka. Te minimalne wartości odnoszące się do kontroli mają zastosowanie jedynie na pierwszym etapie.

Zabezpieczenie jest zwolnione w całości:

- a) w odniesieniu do nieprzydzielonych ilości oferowanych;
- b) w odniesieniu do ilości przydzielonych z chwilą rzeczywistego przejścia 95 % danej ilości przez agencję interwencyjną.

Artykuł 4

1. Zboża, aby mogły być objęte zakupami interwencyjnymi, muszą charakteryzować się solidną, właściwą jakością handlową.

2. Uznaje się, że zboża są solidnej, właściwej jakości handlowej, jeśli posiadają typowy dla danych zbóż kolor, są wolne od obcych zapachów i żywych szkodników (w tym roztoczy) w każdym stadium rozwoju i spełniają minimalne wymogi jakościowe wymienione w załączniku I oraz jeśli ich poziomy zanieczyszczeń, w tym radioaktywności, nie przekraczają najwyższych dopuszczalnych poziomów ustanowionych przez prawodawstwo wspólnotowe. W związku z powyższym nie mogą być przekroczone następujące najwyższe dopuszczalne poziomy zanieczyszczeń:

- a) dla pszenicy zwyczajnej i pszenicy durum poziomy określone zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 315/93, w tym wymogi dotyczące toksyn *Fusarium* w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej i pszenicy durum określone w pkt 2.4–2.7 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1881/2006 ⁽¹⁾;
- b) dla jęczmienia, kukurydzy i sorgo poziomy określone w dyrektywie 2002/32/WE.

Państwa członkowskie przeprowadzają kontrolę poziomów zanieczyszczeń, w tym radioaktywności, na podstawie analizy ryzyka z uwzględnieniem przede wszystkim informacji przedstawionych przez wnioskodawcę i zobowiązań dotyczących przestrzegania wymaganych norm, w szczególności w odniesieniu do uzyskanych przez niego wyników analiz. W razie konieczności czas trwania i zakres kontroli jest określony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w szczególności w przypadku, gdy sytuacja na rynku może być poważnie zakłócona obecnością zanieczyszczeń.

Ponadto – w przypadku gdy badania wykażą, że wskaźnik Zeleny'ego dla partii pszenicy zwyczajnej wynosi między 22 i 30 – żeby uznać, iż pszenica ta jest solidnej, właściwej jakości handlowej w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu, ciasto otrzymane z niej powinno być uznane za niekleiste i nadające się do obróbki maszynowej.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia ciała inne niż zboża podstawowe o nienagannej jakości są zdefiniowane w załączniku II.

Ziarna zbóż podstawowych i innych zbóż, które zostały uszkodzone, porażone sporyszem lub zbutwiałe, są sklasyfikowane jako „inne zanieczyszczenia”, nawet jeśli przedstawiają defekty należące do innych kategorii.

Artykuł 5

Dla oznaczania jakości zbóż zaferowanych agencjom interwencyjnym, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007, stosuje się następujące metody:

- a) standardową metodą oznaczania ciał innych niż zboża podstawowe o nienagannej jakości jest metoda ustalona w załączniku III;
- b) standardową metodą oznaczania wilgotności jest metoda ustalona w załączniku IV. Jednakże państwa członkowskie mogą stosować inne metody oparte na zasadach określonych w załączniku IV, metodę ISO 712:1998 lub metodę opartą na technologii podczerwieni. W przypadkach spornych wiążące są jedynie wyniki metody ustalonej w załączniku IV;
- c) standardową metodą do oznaczania zawartości garbnika w sorgo jest metoda ISO 9648:1998;
- d) standardową metodą do oznaczania kleistości i przydatności do obróbki mechanicznej ciasta otrzymanego z pszenicy zwyczajnej jest metoda opisana w załączniku V;
- e) standardową metodą do oznaczania zawartości białka w rozdrobnionej pszenicy zwyczajnej jest metoda przyjęta przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Chemii Zbóż (ICC), której normy są określone w pozycji nr 105/2: „metoda oznaczania zawartości białka w zbożach i produktach zbożowych”.

Jednakże państwa członkowskie mogą stosować inne metody. W takich przypadkach muszą przedstawić Komisji dowód uznania przez ICC równoważności wyników uzyskanych tą metodą;
- f) metodą oznaczania wskaźnika Zeleny'ego dla rozdrobnionej pszenicy zwyczajnej jest metoda zgodna z normą ISO 5529:1992;
- g) standardową metodą do oznaczania liczby opadania Hagberga (test aktywności amylazy) jest metoda zgodna z normą ISO 3093:2004;
- h) standardową metodą oznaczania natężenia strat szklistości jest metoda ustalona w załączniku VI;
- i) metoda referencyjna stosowana przy oznaczaniu ciężaru właściwego to metoda zgodna z normą ISO 7971/2:1995;
- j) metody pobierania próbek i referencyjne metody analizy do oznaczania poziomów mikotoksyn są określone w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 i ustalone w załącznikach I i II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 401/2006 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 70 z 9.3.2006, s. 12.

Artykuł 6

1. Zaoferowane zboża są przejmowane przez agencję interwencyjną, gdy ilość i minimalne wymagane standardy ustalone w załączniku I zostały stwierdzone przez agencję interwencyjną lub jej przedstawiciela dla całej partii, stosownie do towarów dostarczonych do magazynu interwencyjnego.

Przejęcie to może nastąpić w magazynie, w którym w momencie złożenia oferty znajdują się zboża, pod warunkiem że składowane są one w magazynach „podmiotów składających” w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 884/2006 oraz że po interwencyjnym przejęciu zboża w magazynach obowiązują stosowne warunki od momentu złożenia oferty.

W przypadku kukurydzy ilość podlegająca przejęciu nie może przekroczyć ilości przydzielonych zgodnie z art. 3 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia.

2. Cechy jakościowe są ustalane na podstawie próbki reprezentatywnej z zaoferowanej partii, składającej się z próbek pobranych z zachowaniem częstotliwości jednej próbki na dostawę i przynajmniej jednej co 60 ton.

3. Dostarczona partia musi być zważona w obecności oferenta i przedstawiciela agencji interwencyjnej niezależnego w stosunku do oferenta.

Przedstawicielem agencji interwencyjnej może również być właściciel magazynu. W tym przypadku:

- a) w ciągu 45 dni od przejścia towaru agencja interwencyjna sama przeprowadza inspekcję obejmującą przynajmniej kontrolę objętościową; różnica między ilością określoną poprzez ważenie a ilością oszacowaną według metody objętościowej nie może przekraczać 5 %;
- b) jeśli tolerancja nie jest przekroczona, właściciel magazynu ponosi wszelkie koszty związane ze stwierdzoną, w późniejszej kontroli wagi, różnicą w odniesieniu do wagi zamieszczonej w rachunkach księgowych w momencie przyjęcia zbóż;
- c) jeśli tolerancja jest przekroczona, zboża bezzwłocznie ponownie się waży. Koszt ważenia ponosi właściciel magazynu, jeśli stwierdzona waga jest niższa niż waga zarejestrowana, bądź państwo członkowskie, jeśli jest wyższa.

4. W przypadku przejścia zbóż do magazynu, w którym się one znajdują w momencie składania oferty, ilość może być

określona na podstawie rejestrów magazynowych sporządzanych zgodnie z wymogami zawodowymi oraz wymogami agencji interwencyjnej, pod warunkiem że:

- a) rejestry magazynowe wskazują wagę zarejestrowaną w trakcie ważenia, fizyczne cechy jakościowe w momencie ważenia, w szczególności wilgotność, ewentualne przekiszenie i dokonane przetworzenia; nie uwzględnia się ważenia, które miało miejsce więcej niż 10 miesięcy wcześniej;
- b) właściciel magazynu oświadczy, że zaoferowana partia odpowiada danym zawartym w rejestrze magazynowym;
- c) cechy jakościowe stwierdzone w momencie ważenia są te same, co dla próbki reprezentatywnej pobranej przez agencję interwencyjną bądź jej przedstawiciela z częstotliwością jednej próbki na każde 60 ton.

5. Jeśli stosuje się ust. 4:

- a) wagą do zarejestrowania jest waga wpisana do rejestru magazynowego, skorygowana, gdzie jest to stosowne, by odzwierciedlić wszelkie różnice wilgotności i/lub w odsetku innych zanieczyszczeń (Schwarzbesatz) zarejestrowanych w momencie ważenia i określonych na podstawie próbki reprezentatywnej. Różnica w odsetku różnych zanieczyszczeń może jedynie być brana pod uwagę w celu redukcji wagi wpisanej do rejestru magazynowego;
- b) w ciągu 45 dni od przejścia zbóż agencja interwencyjna dokonuje dalszej kontroli objętościowej; różnica między ilością określoną przez ważenie i ilością oszacowaną według metody objętościowej nie może przekroczyć 5 %;
- c) jeśli tolerancja nie jest przekroczona, właściciel magazynu ponosi wszelkie koszty związane ze stwierdzoną, w późniejszym ważeniu, różnicą w odniesieniu do wagi zamieszczonej w rachunkach księgowych w momencie przejścia;
- d) w przypadku gdy tolerancja jest przekroczona, zboże waży się niezwłocznie. Koszty ważenia ponosi prowadzący magazyn, w przypadku gdy waga ustalona jest mniejsza niż zarejestrowana, lub Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji, w przypadku gdy waga ustalona jest większa niż zarejestrowana, z uwzględnieniem tolerancji przewidzianej w załączniku XI pkt 1 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 884/2006.

6. Ostatnie przejście w odniesieniu do zbóż innych niż kukurydza musi nastąpić najpóźniej z końcem drugiego miesiąca następującego po realizacji ostatniej dostawy, o której mowa w art. 2 ust. 4 akapit pierwszy, natomiast w odniesieniu do kukurydzy – najpóźniej z końcem drugiego miesiąca następującego po każdej z ostatnich dostaw, o których mowa w art. 2 ust. 4 akapit drugi, jednak nie później niż w dniu 31 lipca w przypadku Grecji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch oraz w dniu 31 sierpnia w przypadku pozostałych państw członkowskich.

Artykuł 7

1. Agencja interwencyjna zleca, na własną odpowiedzialność, analizę cech fizycznych i technicznych pobranych próbek w ciągu 20 dni roboczych od utworzenia próbki reprezentatywnej.

2. Oferent ponosi koszty związane z:

- a) oznaczeniem zawartości garbnika w sorgo;
- b) testem aktywności amylazy (testem Hagberga);
- c) oznaczeniem zawartości białka w pszenicy durum i w pszenicy zwyczajnej;
- d) testem Zeleny'ego;
- e) testem przydatności do obróbki mechanicznej;
- f) analizami zanieczyszczeń.

3. Jeśli w wyniku analiz określonych w ust. 1 okaże się, że zaofierowane zboże nie posiada minimalnej jakości wymaganej dla objęcia zbóż skupem interwencyjnym, zboże to zostaje wycofane na koszt oferenta. Oferent pokrywa również wszelkie poniesione koszty.

4. W kwestiach spornych agencja interwencyjna nakazuje ponowne wykonanie niezbędnych testów dla danego gatunku zboża. Koszty pokrywa strona przegrrywająca.

Artykuł 8

Dla każdej partii agencja interwencyjna sporządza rejestr przejęcia zbóż. Zawiera on następujące informacje:

- a) datę sprawdzenia ilości i cech minimalnych;

b) wagę dostarczonego zboża;

c) liczbę próbek pobranych dla utworzenia próbki reprezentatywnej;

d) stwierdzone fizyczne cechy zboża;

e) agencję odpowiedzialną za analizę kryteriów technologicznych i jej wyniki.

Rejestr opatruje się datą i przesyła do właściciela magazynu w celu kontrasygnowania.

ROZDZIAŁ II

SPOSOBY ZAPŁATY ORAZ ŚRODKI KONTROLI

Artykuł 9

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 ceną płaconą oferentowi jest cena referencyjna, określona w art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ważna w dniu określonym jako pierwszy dzień dostawy, po powiadomieniu o przyjęciu oferty dla towarów dostarczonych do składu, przed rozładunkiem. Cena podlega korekcie w zależności od wzrostów i redukcji określonych w art. 10 niniejszego rozporządzenia.

Jednakże, jeśli dostawa ma miejsce w miesiącu, w którym cena referencyjna jest niższa niż w miesiącu przyjęcia oferty, wypłacana jest cena wyższa. Przepisu niniejszego akapitu nie stosuje się do sorga zaofierowanego w sierpniu i wrześniu.

2. Po wpłynięciu oferty, zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, agencja interwencyjna decyduje o miejscu i pierwszym dniu przejęcia zbóż.

Koszty transportu z miejsca, w którym towary są przechowywane w momencie składania oferty do centrum interwencyjnego, do którego mogą one być przetransportowane po najniższych kosztach, pokrywa oferent.

Jeśli agencja interwencyjna przejmuje towar w miejscu innym niż centrum interwencyjne, do którego mogą one zostać przetransportowane po najniższych kosztach, ustala ona i ponosi dodatkowe koszty transportu. W tym przypadku koszty określone w akapicie drugim są ustalane przez agencję interwencyjną.

Jeśli agencja interwencyjna, za zgodą oferenta, przechowuje towary w miejscu, w którym znajdują się one w momencie składania oferty, koszty określone w akapicie trzecim zdanie drugie i koszty usunięcia ze składu, ustalone na podstawie stawek obowiązujących w zainteresowanym państwie członkowskim, są potrącane od ceny interwencyjnej.

3. Płatności dokonuje się między trzydziestym a trzydziestym piątym dniem od daty przejścia zbóż, zgodnie z art. 6.

Artykuł 10

Zwiększenie lub redukcja ceny, poprzez które cena interwencyjna wzrasta lub spada, są wyrażane w euro na tonę i stosowane łącznie, jak przewidziano poniżej:

- a) jeżeli wilgotność oferowanych do skupu interwencyjnego zbóż jest niższa niż 13 % dla kukurydzy i sorgo oraz niż 14 % dla wszystkich innych zbóż, stosuje się zwiększenie ceny według tabeli I zamieszczonej w załączniku VII. Jeśli wilgotność wspomnianych zbóż oferowanych do skupu interwencyjnego jest odpowiednio wyższa niż 13 % i 14 %, stosuje się redukcję ceny według tabeli II zamieszczonej w załączniku VII;
- b) jeżeli ciężar właściwy zboża oferowanego do skupu interwencyjnego różni się od stosunku ciężar/objętość 76 kg/hl dla pszenicy zwyczajnej lub 64 kg/hl dla jęczmienia, stosuje się redukcję według tabeli III zamieszczonej w załączniku VII;
- c) jeśli odsetek ziaren połamanych przekracza 3 % dla pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia i 4 % dla kukurydzy i sorgo, stosuje się redukcję o 0,05 EUR na każde dodatkowe 0,1 punktu procentowego;
- d) jeśli odsetek zanieczyszczeń ziarnowych przekracza 2 % dla pszenicy durum, 4 % dla kukurydzy i sorgo i 5 % dla pszenicy zwyczajnej i jęczmienia, stosuje się redukcję o 0,05 EUR na każde dodatkowe 0,1 punktu procentowego;
- e) jeśli odsetek ziarna porośniętego przekracza 2,5 %, stosuje się redukcję o 0,05 EUR na każde dodatkowe 0,1 punktu procentowego;
- f) jeśli odsetek innych zanieczyszczeń (Schwarzbesatz) przekracza 0,5 % dla pszenicy durum, 1 % dla pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy i sorgo, stosuje się redukcję o 0,1 EUR na każde dodatkowe 0,1 punktu procentowego;

g) jeśli odsetek ziarna biało-czarnego w pszenicy durum przekracza 20 %, stosuje się redukcję o 0,2 EUR na każdy dodatkowy punkt procentowy lub jego ułamek;

h) jeśli zawartość białka w pszenicy zwyczajnej jest niższa niż 11,5 %, stosuje się redukcję według tabeli IV zamieszczonej w załączniku VII;

i) jeśli zawartość garbnika w sorgo oferowanym agencji interwencyjnej jest wyższa niż 0,4 % suchej masy, stosuje się redukcję obliczaną zgodnie z metodą ustaloną w załączniku VIII.

Artykuł 11

1. Wszystkie podmioty gospodarcze, przechowujące produkty zakupione dla agencji interwencyjnej, regularnie obserwują ich obecność i stan ich przechowania oraz informują bezzwłocznie powyższą agencję o wszelkich ewentualnych problemach z tym związanych.

2. Agencja interwencyjna dokonuje kontroli jakości przechowywanego produktu przynajmniej raz do roku. W tym celu mogą być pobrane próbki w momencie ustanowienia inwentarza zgodnie z przepisami załącznika I pkt A.I rozporządzenia (WE) nr 884/2006.

3. W przypadku gdy kontrole przewidziane w niniejszym rozporządzeniu będą przeprowadzane na podstawie analizy ryzyka określonej w art. 4 ust. 2 akapit drugi, konsekwencje finansowe wynikające z nieprzestrzegania najwyższych dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń ponosi państwo członkowskie. Zobowiązanie to powstaje, bez uszczerbku dla kontroli oferenta lub właściciela magazynu prowadzonej przez państwo członkowskie, w przypadku nieprzestrzegania ich zobowiązań i obowiązków.

Jednakże w przypadku ochratoksyny A i aflatoksyny, jeśli dane państwo członkowskie może przedstawić, zgodnie z wymogami Komisji, dowód na przestrzeganie norm w chwili wprowadzania, przestrzeganie normalnych warunków przechowywania oraz innych zobowiązań podmiotu składającego, odpowiedzialnością finansową obciąża się budżet Wspólnoty.

Artykuł 12

Agencje interwencyjne przyjmują w razie konieczności dodatkowe procedury i warunki przejścia zbóż, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w celu uwzględnienia szczególnych warunków istniejących w danym państwie członkowskim. W szczególności mogą zażądać okresowych zwrotów zapasów.

ROZDZIAŁ III

POWIADAMIANIE KOMISJI

Artykuł 13

1. W odniesieniu do każdego zboża, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, każde państwo członkowskie przekazuje drogą elektroniczną informacje konieczne do zarządzania skupem interwencyjnym, w szczególności:

- a) najpóźniej w każdą środę do godziny 12.00 (czas obowiązujący w Brukseli):
- (i) ilości zboża zaferowane do skupu interwencyjnego, przedstawione przez podmioty gospodarcze najpóźniej w piątek poprzedniego tygodnia o godzinie 12.00 (czasu obowiązującego w Brukseli), zgodnie z art. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia;
 - (ii) ilości zboża innego niż kukurydza zaferowane do skupu interwencyjnego, w odniesieniu do których oferta została wycofana przez oferentów od momentu otwarcia okresu skupu interwencyjnego;
 - (iii) całkowite ilości zboża zaferowane do skupu interwencyjnego od momentu otwarcia okresu skupu interwencyjnego, po odliczeniu ilości, o których mowa w ppkt (ii);
 - (iv) całkowite ilości zboża przejęte od momentu otwarcia okresu skupu interwencyjnego zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia;
- b) w każdą środę następującą po publikacji ogłoszenia o przetargu – ilości zbóż objęte przetargiem, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2131/93 ⁽¹⁾;
- c) w każdą środę następującą po dacie, w której państwo członkowskie określiło dane partie – ilości zbóż przeznaczone do bezpłatnego rozdysponowania pomiędzy osoby najbardziej

poszkodowane we Wspólnocie, zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

d) najpóźniej na koniec miesiąca następującego po terminie przejęcia, o którym mowa w art. 6 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, na szczeblu regionalnym określonym w załączniku III do rozporządzenia (EWG) nr 837/90 – średnie wyniki dotyczące ciężaru właściwego, wilgotności, zawartości ziaren połamanych i zawartości białka stwierdzone w odniesieniu do partii przejętego zboża.

2. Powiadomień, o których mowa w ust. 1, dokonuje się nawet w przypadku braku oferty na jakąkolwiek ilość. W przypadku nieprzekazania informacji, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i), Komisja uznaje, że w danym państwie członkowskim nie złożono żadnej oferty.

3. Forma i treść powiadomień, o których mowa w ust. 1, określane są na podstawie wzorów udostępnionych państwom członkowskim przez Komisję. Wzory te obowiązują po uprzednim poinformowaniu komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Komisja dostosowuje i aktualizuje te wzory po uprzednim poinformowaniu Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

Rozporządzenie (WE) nr 824/2000 zostaje uchylone.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku X.

Artykuł 15

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 31.7.1993, s. 76.

ZAŁĄCZNIK I

MINIMALNE WYMOGI JAKOŚCIOWE OKREŚLONE W ART. 4 UST. 2

	Pszenica durum	Pszenica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza	Sorgo
A. Maksymalna wilgotność	14,5 %	14,5 %	14,5 %	13,5 %	13,5 %
B. Maksymalny odsetek składników, które nie są zbożem podstawowym o nienaganej jakości, z czego maksymalnie:	12 %	12 %	12 %	12 %	12 %
1. Ziarna połamane	6 %	5 %	5 %	5 %	5 %
2. Zanieczyszczenia ziarnowe (ziarnami innymi niż ziarna wymienione w pkt 3)	5 %	7 %	12 %	5 %	5 %
w tym:					
a) ziarna pomarszczone				—	—
b) inne zboża	3 %		5 %	—	—
c) ziarna uszkodzone przez szkodniki					
d) ziarna z przebarwionym zarodkiem			—	—	—
e) ziarna przegrzane podczas suszenia	0,50 %	0,50 %	3 %	0,50 %	0,50 %
3. Ziarna cętkowane i/lub porażone fuzariozą	5 %	—	—	—	—
w tym:					
— ziarna porażone fuzariozą	1,5 %	—	—	—	—
4. Ziarna porośnięte	4 %	4 %	6 %	6 %	6 %
5. Inne zanieczyszczenia (Schwarzbesatz)	3 %	3 %	3 %	3 %	3 %
w tym:					
a) obce nasiona:					
— szkodliwe nasiona	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %
— pozostałe					
b) ziarna uszkodzone:					
— ziarna uszkodzone wskutek samoistnego wydzielania ciepła lub zbyt intensywnego suszenia	0,05 %	0,05 %			
— pozostałe					
c) ciała obce					
d) plewy					
e) sporysz	0,05 %	0,05 %	—	—	—
f) ziarna zbutwiałe			—	—	—
g) martwe owady lub ich fragmenty					

	Pszenica durum	Pszenica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza	Sorgo
C. Odsetek ziaren, które w całości lub częściowo utraciły szklistość	27 %	—	—	—	—
D. Maksymalna zawartość garbników ⁽¹⁾	—	—	—	—	1 %
E. Minimalny ciężar właściwy (kg/hl)	78	73	62		—
F. Minimalna zawartość białka ⁽¹⁾ :					
— rok gospodarczy 2002/2003 i kolejne	11,5 %	10,5 %			
G. Minimalna liczba opadania w sekundach (Hagberg)	220	220			
H. Minimalny wskaźnik sedymentacyjny Zeleny'ego (ml)	—	22	—	—	—

⁽¹⁾ W % suchej masy.

ZAŁĄCZNIK II

1. DEFINICJE CIAŁ INNYCH NIŻ PODSTAWOWE ZBOŻA O NIENAGANNEJ JAKOŚCI

1.1. Ziarna połamane

Wszystkie ziarna, których bielmo jest częściowo odsłonięte, są uznawane za połamane. Ziarna uszkodzone przy młóceniu i ziarna, z których został wybity zarodek, również zaliczają się do tej grupy.

W przypadku kukurydzy termin „ziarna połamane” oznacza części ziarna lub ziarna, które przechodzą przez sito o okrągłych oczkach o średnicy 4,5 mm.

W przypadku sorgo termin „ziarna połamane” oznacza części ziarna lub ziarna, które przechodzą przez sito o okrągłych oczkach o średnicy 1,8 mm.

1.2. Zanieczyszczenia ziarnowe

a) ziarna pomarszczone:

Ziarna, które po wyeliminowaniu z próbki innych ciał, określonych w niniejszym załączniku, przechodzą przez sito o szczelinach następujących rozmiarów: dla pszenicy zwyczajnej – 2,0 mm, dla pszenicy durum – 1,9 mm, dla jęczmienia 2,2 mm.

Jednakże w drodze odstępstwa od tej definicji:

— dla jęczmienia pochodzącego z Estonii, Łotwy, Finlandii i Szwecji o ciężarze właściwym przynajmniej 64 kilogramy na hektolitr, zaferowanego agencjom interwencyjnym w tych państwach członkowskich, lub

— dla jęczmienia o wilgotności 12,5 % lub niższej,

termin „ziarna pomarszczone” oznacza ziarna, które po wyeliminowaniu wszelkich ciał opisanych w niniejszym załączniku przechodzą przez sita o szczelinach 2,0 mm.

Ponadto do tej grupy zalicza się również ziarna uszkodzone przez mróz oraz ziarna niedojrzałe (zielone);

b) inne zboża:

wszystkie ziarna nienależące do danego gatunku, z którego pobrano próbkę;

c) ziarna uszkodzone przez szkodniki:

ziarna, które zostały nadgryzione. Do grupy tej zalicza się również ziarna porażone przez pluskwy;

d) ziarna z przebarwionym zarodkiem, ziarna cętkowane i porażone fuzariozą:

ziarna, w których zarodek jest przebarwiony, to te, których okrywa nasienna jest koloru brązowego do czarnobrązowego, a w których zarodek jest normalnie rozwinięty i nie kiełkuje. W przypadku pszenicy zwyczajnej ziarna z przebarwionym zarodkiem są uwzględniane, jeśli ich ilość przekracza 8 %.

W przypadku pszenicy durum:

— ziarna posiadające brązowe do czarnobrązowego przebarwienia w miejscach innych niż sam zarodek są uznawane za ziarna cętkowane,

— ziarna dotknięte fuzariozą to ziarna, w których owocnia jest zakażona grzybem *Fusarium mycelium*; takie ziarna są lekko pomarszczone, pofałdowane i mają różowe lub białe plamki o nieforemnych kształtach;

e) ziarna przegrzane w trakcie suszenia to ziarna wykazujące zewnętrzne znaki przypalenia, ale nieuszkodzone.

1.3. Ziarna porośnięte

Ziarna porośnięte to ziarna, których korzonek zarodkowy lub pąk kwiatowy zarodka jest widoczny gołym okiem. Jednakże należy wziąć pod uwagę ogólny wygląd próbki przy stwierdzaniu zawartości ziaren porośniętych. W niektórych gatunkach zbóż, np. pszenicy durum, zarodek jest wypukły i okrywa nasienna rozdziela się przy potrząsaniu zboża w partii. Takie ziarna są podobne do ziaren porośniętych, ale nie powinny być zaliczane do tej grupy. Porośnięte ziarno to tylko i wyłącznie takie ziarno, które wykazuje widoczne zmiany pozwalające na łatwe odróżnienie go od ziarna normalnego.

1.4. Inne zanieczyszczenia (Schwarzbesatz)

a) *obce nasiona*

„Obce nasiona” to ziarna roślin, uprawnych lub nie, innych niż zboża. Zalicza się tu nasiona nienadające się do wykorzystania, nasiona wykorzystywane do karmienia zwierząt gospodarskich i nasiona szkodliwe.

„Szkodliwe nasiona” to te, które są toksyczne dla człowieka i zwierząt, nasiona utrudniające czyszczenie i mielenie zbóż i nasiona wpływające na jakość produktów wytwarzanych ze zbóż;

b) *ziarna uszkodzone*

„Ziarna uszkodzone” to te, które nie nadają się do spożycia przez człowieka, a w przypadku zbóż pastewnych przez bydło z powodu zbutwienia, porażenia przez pleśnie, bakterie lub z innych przyczyn.

Do tej grupy również zalicza się ziarno uszkodzone na skutek samoistnego wydzielania ciepła lub zbyt intensywne suszenie. Te przegrzane lub zgrzane ziarna są w pełni rozwinięte, a ich warstwa osłonowa jest szarobrązowa do czarnej, podczas gdy po przekrojeniu jądro charakteryzuje się kolorem od żółtoszarego do brązowo-czarnego.

Ziarna zaatakowane przez pryszczarkowate są uznawane za uszkodzone jedynie, jeśli ponad połowa powierzchni ziarna jest w kolorze od szarego do czarnego na skutek wtórnego ukrytego porażenia. Jeśli przebarwienie obejmuje mniej niż połowę powierzchni ziarna, ziarna muszą zostać sklasyfikowane jako ziarna uszkodzone przez szkodniki;

c) *ciała obce*

Wszelkie ciała znajdujące się w próbce zbóż zatrzymane przez sito o szczelinach 3,5 mm (z wyjątkiem innych zbóż i wyjątkowo dużych ziaren zboża podstawowego) oraz ciała przechodzące przez sito o szczelinach 1,0 mm są uznawane za ciała obce. Zalicza się tu również kamyki, piasek, fragmenty słomy i inne zanieczyszczenia próbki, które przechodzą przez sito o szczelinach 3,5 mm i są zatrzymywane przez sito o szczelinach 1,0 mm.

Powyższej definicji nie stosuje się do kukurydzy. W przypadku kukurydzy, oprócz zanieczyszczeń określonych opisanych w akapicie pierwszym, wszelkie ciała znajdujące się w próbce przechodzące przez sito o szczelinach 1 mm są uznawane za obce;

d) plewy (w przypadku kukurydzy fragmenty kolby);

e) sporysz;

f) ziarna zbutwiałe;

g) martwe owady lub ich fragmenty.

1.5. Żywe szkodniki

1.6. Ziarna biało-czarne, które utraciły szklistość (biało-czarne lub zmatowiałe)

Ziarno zmatowiałe pszenicy durum to takie ziarno, którego jądro nie może zostać uznane za całkowicie szkliste.

2. SPECYFICZNE CZYNNIKI, KTÓRE NALEŻY WZIĄĆ POD UWAGĘ PRZY OKREŚLANIU ZANIECZYSZCZEŃ DLA KAŻDEGO TYPU ZBOŻA

2.1. Pszenica durum

Zanieczyszczenia ziarnowe oznaczają ziarna pomarszczone, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna z przebarwionym zarodkiem, ziarna cętkowane porażone fuzariozą i ziarna przegrzane w trakcie suszenia.

Inne zanieczyszczenia oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone, ciała obce, plewy, sporysz, ziarna zbutwiałe, martwe owady i fragmenty owadów.

2.2. Pszenica zwyczajna

Zanieczyszczenia ziarnowe oznaczają ziarna pomarszczone, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna z przebarwionym zarodkiem i ziarna przegrzane w trakcie suszenia.

Inne zanieczyszczenia oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone, ciała obce, plewy, sporysz, ziarna zbutwiałe, martwe owady i fragmenty owadów.

2.3. Jęczmień

Zanieczyszczenia ziarnowe oznacza ziarna pomarszczone, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna przegrzane w trakcie suszenia.

Inne zanieczyszczenia oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone, ciała obce, plewy, martwe owady i fragmenty owadów.

2.4. Kukurydza

Zanieczyszczenia ziarnowe oznaczają ziarna pomarszczone, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna przegrzane podczas suszenia.

W przypadku kukurydzy wszelkie ciała w próbce, które przechodzą przez sito o szczelinach 1,0 mm są uznawane za ciała obce.

Wszelkie obce nasiona, ziarna uszkodzone, ciała obce, plewy, martwe owady i fragmenty owadów są uznawane za inne zanieczyszczenia.

2.5. Sorgo

Zanieczyszczenia ziarnowe oznaczają ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna przegrzane podczas suszenia.

Inne zanieczyszczenia oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone, ciała obce, plewy, sporysz, ziarna zbutwiałe, martwe owady i fragmenty owadów.

ZAŁĄCZNIK III

STANDARDOWA METODA OZNACZANIA CIAŁ INNYCH NIŻ PODSTAWOWE ZBOŻA O NIENAGANNEJ JAKOŚCI

1. W przypadku pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum i jęczmienia, średnia próbka 250 g jest przepuszczana przez dwa sита: jedno o szczelinach 3,5 mm i drugie 1,0 mm, przez pół minuty przez każde z nich.

W celu zapewnienia stałego przesiewania zaleca się użycie mechanicznego sита, np. wibrującego stołu z wymienianymi sitami.

Ciała zatrzymane przez sito o szczelinach 3,5 mm i przechodzące przez sito o szczelinach 1,0 mm muszą być zważone łącznie i uznane za ciała obce. W przypadku gdy ciała zatrzymane przez sito o szczelinach 3,5 zawierają części zaklasyfikowane do grupy „inne zboża” lub szczególnie duże ziarna zboża podstawowego, części te lub zboża powinny zostać włączone z powrotem do przesiewanej próbki. Podczas przesiewu przez sito o szczelinach 1,0 mm należy uważnie sprawdzić, czy zboże nie zawiera żywych szkodników.

Z przesianej próbki za pomocą rozdzielacza należy wyodrębnić próbkę 50–100 g. Próbka częściowa musi zostać zważona.

Następnie należy próbkę częściową rozłożyć na stole przy użyciu pęsety lub stożkowej łopatką i oddzielić ziarna połamane, inne zboża, ziarna porośnięte, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna uszkodzone przez mróz, ziarna z przebarwionym zarodkiem, ziarna cętkowane, obce nasiona, sporysz, ziarna uszkodzone, ziarna zbutwiałe, plewy oraz żywe szkodniki i martwe owady.

Jeśli próbka częściowa zawiera ziarna oplewione, należy je ręcznie wyłuskać, powstałe w ten sposób plewy są uznawane za należące do grupy plewy. Kamyki, piasek i fragmenty słomy są uznawane za ciała obce.

Próbka częściowa jest przesiewana przez pół minuty przez sito o szczelinach 2,0 mm dla pszenicy zwyczajnej, 1,9 mm dla pszenicy durum, 2,2 mm dla jęczmienia. Ciała, które przechodzą przez takie sito, są uznawane za ziarna pomarszczone. Ziarna uszkodzone przez mróz i ziarna niedojrzałe (zielone) należą do grupy „ziarna pomarszczone”.

2. Średnia próbka 500 g w przypadku kukurydzy i 250 g w przypadku sorgo jest potrząsana przez pół minuty na sicie o szczelinach 1,0 mm. Należy sprawdzić obecność żywych szkodników i martwych owadów.

Wykorzystując pęsetę lub stożkową łopatkę, należy oddzielić ciała zatrzymane przez sito o szczelinach 1,0 mm: kamyki, piasek, fragmenty słomy i inne ciała obce.

Należy dodać ciała obce tak oddzielone do ciał, które zostały przesiane przez sito o szczelinach 1,0, i zważyć łącznie.

Używając rozdzielacza, z próbki ogólnej przesianej przez sito należy przygotować próbkę częściową 100–200 g dla kukurydzy i 25–50 g dla sorgo. Zważyć próbkę częściową. Następnie rozłożyć ją cienką warstwą na stole i przy użyciu pęsety lub stożkowej łopatką wyodrębnić części innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna uszkodzone przez mróz, ziarna porośnięte, obce nasiona, ziarna uszkodzone, plewy, żywe szkodniki i martwe owady.

Następnie należy przesiać tę próbkę przez sito o okrągłych otworach 4,5 mm dla kukurydzy i 1,8 mm dla sorgo. Ciała, które przechodzą przez powyższe sito, są uznawane za ziarna połamane.

3. Grupy ciał innych niż podstawowe zboża o nienagannej jakości, wydzielone przy użyciu metod określonych w pkt 1 i 2, muszą być zważone bardzo starannie z dokładnością do 0,01 g i należy obliczyć ich odsetek w stosunku do próbki uśrednionej. Dokładne dane wpisywane do sprawozdania z wykonania analizy muszą być obliczone z dokładnością do 0,1 %. Należy sprawdzić obecność żywych szkodników.

Zasadniczo muszą być przeprowadzone dwie analizy dla każdej próbki. Wyniki analiz nie mogą się różnić o więcej niż 10 % w odniesieniu do łącznej zawartości powyższych ciał.

4. Do działań określonych w pkt 1, 2 i 3 wykorzystywana jest następująca aparatura:
- a) rozdzielacz do próbek, np. stożkowy lub szczelinowy;
 - b) waga analityczna lub waga probiercza;
 - c) sita o otworach szczelinowych 1,0 mm, 1,8 mm, 1,9 mm, 2,0 mm, 2,2 mm i 3,5 mm i sita o krągłych otworach 1,8 mm i 4,5 mm. Sita mogą być zakładane na stół wibracyjny.
-

ZAŁĄCZNIK IV

STANDARDOWA METODA BADANIA WILGOTNOŚCI

1. Zasady

Produkt jest suszony w temperaturze 130–133 °C w normalnym ciśnieniu atmosferycznym przez okres odpowiedni do wielkości cząsteczek.

2. Zakres

Niniejszą metodę suszenia stosuje się do zbóż rozdrobnionych na cząstki, z których przynajmniej 50 % przechodzi przez sito o okrągłych otworach 0,5 mm i nie pozostaje więcej niż 10 % na sicie o okrągłych otworach 1,0 mm. Metodę tę stosuje się również do mąki.

3. Aparatura

Waga analityczna.

Rozdrabniacz zrobiony z materiału nieabsorbującego wilgoci, łatwy do czyszczenia, pozwalający na szybkie i równomierne rozdrobnienie bez przegrzania, ograniczający kontakt z zewnętrznym powietrzem do minimum i spełniający kryteria wymienione w pkt 2 (np. składany młynek stożkowy).

Naczynie zrobione z niekorodującego metalu lub ze szkła, zaopatrzone w ściśle dopasowane wieko; powierzchnia robocza pozwalająca na rozprowadzenie próbki rzędu 0,3 g na cm².

Elektrycznie ogrzewana izotermiczna suszarnia komorowa, nastawiona na temperaturę 130–133 °C ⁽¹⁾ o odpowiedniej wentylacji ⁽²⁾.

Eksykator z metalową lub, w przypadku braku metalowej, porcelanową płytą (grubą i perforowaną), zawierający odpowiedni środek osuszający.

4. Procedura

Suszenie

Zważyć z dokładnością do 1 mg ilość nieco większą niż 5 g rozkruszonych ziaren zbóż drobnoziarnistych lub 8 g rozdrobnionej kukurydzy w uprzednio zważonym naczyniu. Umieścić naczynie w suszarni komorowej nagrzejanej do temperatury od 130 do 133 °C. Powinno być to wykonane jak najszybciej, żeby uniknąć zbyt dużego spadku temperatury w suszarni. Pozostawić drobnoziarniste zboża do wyschnięcia przez dwie godziny, a kukurydzę przez cztery godziny od momentu ponownego osiągnięcia temperatury 130–133 °C przez suszarnię. Wyjąć naczynie z suszarni, szybko nałożyć wieczko, pozostawić do wystygnięcia przez 30–45 min w eksykatorze i zważyć (z dokładnością 1 mg).

5. Metoda obliczania oraz wzory

E = początkowa masa testowanej próbki, w gramach

M = masa testowanej próbki po przygotowaniu, w gramach

M' = masa próbki po rozdrobnieniu, w gramach

m = masa wysuszonej próbki, w gramach.

Wilgotność wyrażona jako procent produktu jest równa:

— bez wcześniejszego przygotowania $(E - m) \times 100/E$,

— z wcześniejszym przygotowaniem $[(M' - m)/M' + E - M] \times 100/E = 100 (1 - Mm/EM')$

Test należy przeprowadzić przynajmniej dwa razy.

⁽¹⁾ Temperatura suszenia wewnątrz suszarki.

⁽²⁾ Suszarnia powinna mieć taką wydajność, aby w przypadku wcześniejszego nastawienia jej na temperaturę 130–133 °C mogła osiągnąć na nowo tę temperaturę w czasie krótszym niż 45 minut po jednoczesnym załadowaniu maksymalną liczbą próbek. Powinna mieć taką wentylację, aby przy suszeniu zbóż drobnoziarnistych (pszenica zwyczajna, pszenica durum, jęczmień i sorgo) przez dwie godziny, a kukurydzy przez cztery godziny, wyniki dla wszystkich próbek semoliny lub, odpowiednio, kukurydzy, które suszarnia może pomieścić, wykazywały różnicę niższą niż 0,15 % w stosunku do wyników otrzymanych po trzech godzinach suszenia dla zbóż drobnoziarnistych i po pięciu godzinach dla kukurydzy.

6. Powtórka

Różnica między wartościami otrzymanymi z dwóch badań przeprowadzonych jednocześnie lub w bezpośrednim następstwie przez tego samego laboranta nie może przekraczać 0,15 g wilgotności na 100 g próbki. W przeciwnym razie badanie należy powtórzyć.

ZAŁĄCZNIK V

METODA OZNACZANIA KLEISTOŚCI I PRZYDATNOŚCI DO OBRÓBKCI CIASTA OTRZYMANEGO Z PSZENICY ZWYCZAJNEJ**1. Tytuł**

Metoda testowania wypieku dla mąki pszennej.

2. Zakres

Metodę stosuje się do mąki uzyskanej w przemyśle laboratoryjnym ziarna pszenicy przeznaczonego do produkcji chleba fermentującego na drożdżach.

3. Zasada

Ciasto sporządza się z mąki, wody, drożdży, soli i sacharozy w miesiarce. Po podzieleniu i uformowaniu kęsów ciasto pozostawia się na 30 minut; formuje się bochenki, umieszcza je na formach do pieczenia i wypieka po ostatecznej fermentacji o określonej długości. Obserwuje się właściwości technologiczne ciasta. Bochenki są oceniane po ich wielkości i wysokości.

4. Składniki**4.1. Drożdże**

Suche aktywne drożdże typu *Saccharomyces cerevisiae* DHW-Hamburg-Wansbeck lub produkty posiadające te same właściwości.

4.2. Woda wodociągowa**4.3. Roztwór cukru, soli i kwasu askorbinowego**

Rozpuścić $30 \pm 0,5$ g chlorku sodu (jakości handlowej), $30 \pm 0,5$ g sacharozy (jakości handlowej) oraz $0,040 \pm 0,001$ g kwasu askorbinowego w 800 ± 5 g wody. Każdego dnia należy przygotować świeży roztwór.

4.4. Roztwór cukru

Rozpuścić $5 \pm 0,1$ g sacharozy (jakości handlowej) w 95 ± 1 g wody. Każdego dnia należy przygotować świeży roztwór.

4.5. Mąka słodowa (wykazująca aktywność enzymatyczną)

Jakość handlowa.

5. Sprzęt i aparatura**5.1. Pomieszczenie piekarni laboratoryjnej**

Z regulacją pozwalającą na utrzymanie temperatury od $22\text{ }^{\circ}\text{C}$ do $25\text{ }^{\circ}\text{C}$.

5.2. Lodówka

Do utrzymywania temperatury $4 \pm 2\text{ }^{\circ}\text{C}$.

5.3. Waga

Waga o skali 2 kg i dokładności do 2 g.

5.4. Waga

Waga o skali 0,5 kg i dokładności do 0,1 g.

5.5. Waga analityczna

O dokładności $0,1 \times 10^{-3}$ g.

5.6. Miesiarka

Stephen UMTA 10 z miesidłem model „Detmold” (Stephen Soehne GmbH) lub podobny sprzęt o tych samych właściwościach.

5.7. Komora fermentacyjna

Z regulowaną temperaturą $30 \pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$.

5.8. Otwarte plastikowe pudełko

Zrobione z polimetakrylanu metylu (Plexiglas, Perspex) o wymiarach wnętrza $25 \times 25 \times 15$ cm (wysokość), o grubości ścianek $0,5 \pm 0,05$ cm.

5.9. Kwadratowe, plastikowe płytki

Zrobione z polimetakrylanu metylu (Plexiglas, Perspex) o wymiarach przynajmniej 30 × 30 cm i grubości 0,5 ± 0,05 cm.

5.10. Urządzenie do formowania kęsów ciasta

Urządzenie do formowania kęsów ciasta Brabender (Brabender OHG) lub podobny sprzęt o tych samych właściwościach.

6. **Pobieranie próbek**

Według normy ICC nr 101.

7. **Procedura**

7.1. *Oznaczanie wodochłonności*

Wodochłonność określa się według normy ICC nr 115/1.

7.2. *Oznaczanie dodatku mąki słodowej*

Określić liczbę opadania mąki zgodnie z normą ISO 3093-1982. Jeśli liczba opadania jest wyższa niż 250, określić ilość dodawanej mąki słodowej odpowiednią do otrzymania liczby opadania zawartej w przedziale od 200 do 250 poprzez wymieszanie mąki z proporcjonalnie zwiększoną ilością mąki słodowej (ppkt 4.5). Jeśli liczba opadania jest niższa niż 250, nie dodaje się mąki słodowej.

7.3. *Uaktywnianie suchych drożdży*

Wyrównać temperaturę roztworu cukru (ppkt 4.4) do 35 ± 1 °C. Wsypać drożdże w stosunku wagowym 1:4 do ciepłego roztworu cukru. Nie wstrząsać. Można lekko zamieszać w razie konieczności.

Pozostawić na 10 ± 1 minutę, później wstrząsać do uzyskania jednolitej zawiesiny. Należy wykorzystać zawiesinę w ciągu 10 minut.

7.4. *Dostosowanie temperatury mąki i płynnych składników*

Temperatura mąki i wody powinna być regulowana w taki sposób, aby ciasto po zmieszaniu wykazywało temperaturę 27 ± 1 °C.

7.5. *Sporządzanie ciasta*

Zważyć, z dokładnością do 2 g, 10 y/3 g mąki (odpowiadającej 1 kg mąki o 14 % wilgotności), gdzie „y” jest ilością mąki użytej w ocenie farinograficznej (zob. norma ICC nr 115/1). Zważyć, z dokładnością do 0,2 g, ilość mąki słodowej potrzebnej do uzyskania liczby opadania w granicach od 200 do 250 (ppkt 7.2).

Zważyć 430 ± 5g roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego (ppkt 4.3) i dodać wodę do całkowitej masy (x-9) 10 y/3 g (zob. ppkt 10.2), gdzie „x” jest ilością wody wykorzystanej w ocenie farinograficznej (zob. norma ICC nr 115/1). Ta całkowita masa (zazwyczaj między 450 i 650 g) musi być odmierzona z dokładnością do 1,5 g.

Zważyć 90 ± 1 g zawiesiny drożdży (ppkt 7.3).

Zanotować całkowitą masę ciasta (P), która jest sumą masy mąki, roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego i wody, zawiesiny drożdży oraz mąki słodowej.

7.6. *Mieszanie*

Przed rozpoczęciem doprowadzić temperaturę miesiarki do 27 ± 1 °C przy zastosowaniu odpowiedniej ilości podgrzanej wody.

Umieścić płynne składniki ciasta w miesiarce i dodać na wierzchu mąkę i mąkę słodową.

Uruchomić miesiarkę (prędkość 1, 1 400 obrotów/minutę) i obracać przez 60 sekund. Po 20 sekundach od rozpoczęcia mieszenia przekręcić dwukrotnie skrobaczkę przytwierdzoną do pokrywy naczynia miesiarki.

Zmierzyć temperaturę ciasta. Jeśli jest ona wyższa niż 26–28 °C, należy odrzucić to ciasto i sporządzić nowe, dostosowując temperatury składników.

Zanotować właściwości ciasta przy użyciu jednego z poniższych określeń:

— niekleiste i przydatne do obróbki mechanicznej, lub

— kleiste i nieprzydatne do obróbki mechanicznej.

Żeby zakwalifikować się do kategorii „niekleiste i przydatne do obróbki mechanicznej”, ciasto po zakończeniu mieszania powinno tworzyć spójną masę, która prawie nie przylepia się do ścianek naczynia i miesiarki. Powinno być możliwe wyjęcie ciasta ręką, jednym ruchem, bez znacznej utraty ciasta przy wyjmowaniu.

7.7. Dzielenie i formowanie kęsów

Zważyć, z dokładnością do 2 g, trzy kęsy ciasta według wzoru:

$$p = 0,25 P, \text{ gdzie:}$$

p = masa jednego kęsa ciasta po podziale,

P = masa całkowita ciasta.

Bezwzględnie uformować kęsy przez 15 sekund w urządzeniu do formowania (ppkt 5.10) i umieścić je na 30 ± 2 min na kwadratowych plastikowych płytkach (ppkt 5.9), przykryte odwróconymi plastikowymi pudełkami (ppkt 5.8) w komorze fermentacyjnej (ppkt 5.7).

Nie posypywać kęsów ciasta mąką.

7.8. Formowanie

Włożyć ponownie kęsy ciasta pozostawione na plastikowych płytkach, przykryte odwróconymi pudełkami plastikowymi, do urządzenia do formowania kęsów na 15 sekund. Nie zdejmować przykrycia nad kęsów ciasta aż do momentu bezpośrednio przed umieszczeniem ich w urządzeniu do formowania kęsów. Zanotować ponownie właściwości ciasta przy użyciu jednego z poniższych określeń:

- niekleiste i przydatne do obróbki mechanicznej, lub
- kleiste i nieprzydatne do obróbki mechanicznej.

Żeby zakwalifikować się do kategorii jako „niekleiste i przydatne do obróbki mechanicznej”, ciasto powinno prawie wcale lub wcale nie przylepać się do ścianek naczynia, tak aby mogło swobodnie obracać się wokół własnej osi i formować regularne kule w trakcie pracy urządzenia. Na koniec obracania ciasto nie powinno przyklejać się do ścianek naczynia urządzenia do formowania kul przy zdejmowaniu pokrywy.

8. Sprawozdanie z przeprowadzonego badania

Sprawozdanie z przeprowadzonego badania powinno zawierać:

- właściwości ciasta pod koniec miesienia i formowania kul,
- liczbę opadania mąki bez dodatku mąki słodowej,
- wszelkie zaobserwowane anomalie.

Powinno ono ponadto zawierać:

- zastosowaną metodę,
- wszelkie dane potrzebne do identyfikacji próbki.

9. Ogólne uwagi

9.1. Wzór do obliczania ilości płynnych składników ciasta jest oparty na następujących założeniach:

Dodanie x ml wody do równowartości 300 g mąki o wilgotności 14 % daje wymaganą konsystencję. Skoro do testowania wypieku wykorzystuje się 1 kg mąki (o wilgotności 14 %), a x jest stosowane dla 300 g mąki, należy użyć przy testowaniu wypieku x podzielonego przez trzy i pomnożonego przez 10 g wody, stąd $10 \frac{x}{3}$ g.

430 g roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego zawiera 15 g soli i 15 g cukru. Roztwór ten jest włączony do płynnych składników ciasta. Tym samym, żeby dodać $10 \frac{x}{3}$ g wody do ciasta, należy dodać $(10 \frac{x}{3} + 30)$ g płynnych składników ciasta składających się z 430 g roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego i dodatkowej ilości wody.

Mimo iż część wody dodana z zawiesiną drożdży jest wchłaniana przez drożdże, zawiesina również zawiera „wolną” wodę. Przyjmuje się, że 90 g drożdży zawiera 60 g „wolnej” wody. Ilość płynnych składników ciasta musi być więc skorygowana o te 60 g „wolnej” wody w zawieszynie drożdży, stąd $10 \frac{x}{3}$ plus 30 minus 60 g. Po uporządkowaniu otrzymuje się: $(10 \frac{x}{3} + 30) - 60 = 10 \frac{x}{3} - 30 = (\frac{x}{3} - 3) 10 = (x - 9) 10/3$, czyli wzór podany w ppkt 7.5. Jeśli np. dodatek wody x użyty w trakcie oceny farinograficznej wyniósł 165 ml, ta wartość musi być wprowadzona do wzoru na miejsce x , tak więc do 430 g roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego należy dodać wodę do uzyskania masy całkowitej:

$$(165 - 9) 10/3 = 156 \times 10/3 = 520 \text{ g.}$$

- 9.2. Metody tej nie stosuje się bezpośrednio do pszenicy. Procedura, jaką należy zastosować dla określenia właściwości wypieku z pszenicy, jest następująca:

Oczyszczyć pszenicę, określić jej wilgotność. Jeśli wilgotność mieści się w granicach od 15,0 % do 16,0 %, nie należy poddawać pszenicy żadnym zabiegom. Jeśli wilgotność wykracza poza powyższe granice, należy doprowadzić wilgotność do $15,5 \pm 0,5$ % przynajmniej na trzy godziny przed przemiałem.

Zmieszać pszenicę na mąkę przy użyciu młyna laboratoryjnego Buehler MLU 202 lub młyna Brabender Quadrumat Senior lub innego urządzenia o takich samych właściwościach.

Wybrać program mielenia, który zapewnia uzyskanie mąki o wyciągu co najmniej 72 % przy zawartości popiołu od 0,50 do 0,60 % suchej masy.

Określić zawartość popiołu w mące zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 (Dz.U. L 147 z 30.6.1995, s. 7) i wilgotność zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Obliczyć wyciąg mąki według wzoru:

$$E = \left[\frac{(100 - f) F}{(100 - w) W} \right] \times 100 \%$$

gdzie:

E = wyciąg mąki,

f = wilgotność mąki,

w = wilgotność pszenicy,

F = masa otrzymanej mąki o wilgotności f,

W = masa przemielonego ziarna pszenicy o wilgotności w.

Uwaga: Informacje dotyczące składników i sprzętu do wykorzystania przy wykonywaniu badania są opublikowane w dokumencie T/77.300 z dnia 31 marca 1977 r., Instituut voor Graan, Meel en Brood, TNO – Postbus 15, Wageningen (Niderlandy).

ZAŁĄCZNIK VI

OZNACZANIE NATĘŻENIA STRAT SZKLISTOŚCI

1. Zasada

Do określenia procentu ziarna, które w całości lub częściowo utraciło szklistość, wykorzystuje się jedynie część próbki. Ziarna są przecinane przy użyciu przecinaka Pohla bądź innego równoważnego instrumentu.

2. Sprzęt i aparatura

- Przecinak Pohla lub inny równoważny instrument,
- pęseta, skalpel,
- płytka lub płaskie naczynie.

3. Procedura

- a) Analiza jest wykonywana na próbce 100 g po oddzieleniu ciał innych niż podstawowe zboża o nienaganej jakości.
- b) Rozmieścić równomiernie próbkę na płytce.
- c) Umieścić płytkę w przecinaku i rozprowadzić garstkę zboża na kratce. Przyklepać w celu wyrównania ziarna tak, by w każdym otworze znajdowało się tylko jedno ziarno. Obniżyć część ruchomą tak, by ziarna pozostały na miejscu i następnie przeciąć je.
- d) Przygotować odpowiednie płytki w celu zapewnienia przecięcia minimum 600 ziaren.
- e) Przeliczyć liczbę ziaren, które w całości lub częściowo utraciły szklistość.
- f) Obliczyć odsetek ziaren, które w całości lub częściowo utraciły szklistość.

4. Wyrażanie wyników

I = masa ciał innych niż podstawowe zboża o nienaganej jakości (w gramach).

M = procent oczyszczonego ziarna poddanego analizie, które w całości lub częściowo utraciło szklistość.

5. Wyniki

Odsetek ziarna, które w całości lub częściowo utraciło szklistość w badanej próbce, wynosi:

$$[M \times (100 - I)]/100 = \dots$$

ZAŁĄCZNIK VII

TABELA I

Zwiększenie ceny ze względu na wilgotność

Kukurydza i sorgo		Zboża inne niż kukurydza i sorgo	
Wilgotność (%)	Zwiększenie ceny (EUR/t)	Wilgotność (%)	Zwiększenie ceny (EUR/t)
—	—	13,4	0,1
—	—	13,3	0,2
—	—	13,2	0,3
—	—	13,1	0,4
—	—	13,0	0,5
—	—	12,9	0,6
—	—	12,8	0,7
—	—	12,7	0,8
—	—	12,6	0,9
—	—	12,5	1,0
12,4	0,1	12,4	1,1
12,3	0,2	12,3	1,2
12,2	0,3	12,2	1,3
12,1	0,4	12,1	1,4
12,0	0,5	12,0	1,5
11,9	0,6	11,9	1,6
11,8	0,7	11,8	1,7
11,7	0,8	11,7	1,8
11,6	0,9	11,6	1,9
11,5	1,0	11,5	2,0
11,4	1,1	11,4	2,1
11,3	1,2	11,3	2,2
11,2	1,3	11,2	2,3
11,1	1,4	11,1	2,4
11,0	1,5	11,0	2,5
10,9	1,6	10,9	2,6
10,8	1,7	10,8	2,7
10,7	1,8	10,7	2,8
10,6	1,9	10,6	2,9
10,5	2,0	10,5	3,0
10,4	2,1	10,4	3,1

Kukurydza i sorgo		Zboża inne niż kukurydza i sorgo	
Wilgotność (%)	Zwiększenie ceny (EUR/t)	Wilgotność (%)	Zwiększenie ceny (EUR/t)
10,3	2,2	10,3	3,2
10,2	2,3	10,2	3,3
10,1	2,4	10,1	3,4
10,0	2,5	10,0	3,5

TABELA II

Redukcja ceny ze względu na wilgotność

Kukurydza i sorgo		Zboża inne niż kukurydza i sorgo	
Wilgotność (%)	Redukcja ceny (EUR/t)	Wilgotność (%)	Redukcja ceny (EUR/t)
13,5	1,0	14,5	1,0
13,4	0,8	14,4	0,8
13,3	0,6	14,3	0,6
13,2	0,4	14,2	0,4
13,1	0,2	14,1	0,2

TABELA III

Redukcja ceny ze względu na ciężar właściwy

Zboże	Ciężar właściwy (kg/hl)	Redukcja ceny (EUR/t)
Pszenica zwyczajna	Mniej niż 76 do 75	0,5
	Mniej niż 75 do 74	1,0
	Mniej niż 74 do 73	1,5
Jęczmień	Mniej niż 64 do 62	1,0

TABELA IV

Redukcja ceny dla zawartości białka

Zawartość białka ⁽¹⁾ (N × 5,7)	Redukcja (EUR/t)
Mniej niż od 11,5 do 11,0	2,5
Mniej niż od 11,0 do 10,5	5

⁽¹⁾ W % suchej masy.

ZAŁĄCZNIK VIII

Praktyczna metoda określania redukcji stosowanej przez agencje interwencyjne dla ceny sorgo1. *Podstawowe dane*

P = procent garbnika w podstawowym produkcie,

0,4 % = procent garbnika, powyżej którego stosuje się redukcję,

11 % ⁽¹⁾ = redukcja odpowiadająca zawartości 1 % garbnika w suchej masie.

2. *Naliczanie redukcji*

Redukcja, wyrażana w euro, którą stosuje się do ceny referencyjnej, jest obliczana zgodnie z następującym wzorem:

$$11 (P - 0,40)$$

⁽¹⁾ Redukcja, która stosuje się do ceny sorgo na podstawie zawartości garbnika w 1 000 g suchej masy:

- a) energia metaboliczna 1 000 g suchej masy sorgo o teoretycznej 0 % zawartości garbnika wynosi u drobiu 3 917 K kalorii;
- b) redukcja energii metabolicznej drobiu dla 1 000 g suchej masy sorgo wynosi 419 K kalorii za każdy dodatkowy punkt procentowy garbnika;
- c) różnica, wyrażona w punktach procentowych, pomiędzy maksymalną zawartością garbnika ustaloną dla sorgo objętego zakupami interwencyjnymi a zawartością garbnika ustaloną dla standardowej jakości: $1,0 - 0,30 = 0,70$;
- d) różnica, wyrażona w procentach pomiędzy energią metaboliczną drobiu dla sorgo zawierającego 1,0 % garbnika a energią metaboliczną drobiu dla sorgo o tej samej zawartości garbnika, co w przypadku jakości standardowej (0,30 %):

$$100 - \left(\frac{3\,917 - (419 \times 1,0)}{3\,917 - (419 \times 0,30)} \times 100 \right) = 7,74 \%$$

- e) różnica odpowiadająca 1 % zawartości garbnika w suchej masie, po zwiększeniu o 0,30 %

$$\frac{7,74}{0,70} = \text{EUR } 11$$

ZAŁĄCZNIK IX

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 824/2000
(Dz.U. L 100 z 20.4.2000, s. 31)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 336/2003
(Dz.U. L 49 z 22.2.2003, s. 6)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 777/2004 Jedyńie jego artykuł 10
(Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 50)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1068/2005
(Dz.U. L 174 z 7.7.2005, s. 65)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1572/2006 ⁽¹⁾
(Dz.U. L 290 z 20.10.2006, s. 29)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 883/2007
(Dz.U. L 195 z 27.7.2007, s. 3)

⁽¹⁾ Rozporządzenie częściowo unieważnione wyrokiem Trybunału Pierwszej Instancji wydanym dnia 15 listopada 2007 r., w sprawie T-310/06.

ZAŁĄCZNIK X

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 824/2000	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 2 ust. 2 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające	Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające
Artykuł 2 ust. 2 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 2 ust. 2 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 2 ust. 2 akapit drugi i trzeci	Artykuł 4 ust. 2 akapit drugi i trzeci
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 3 wyrażenie wprowadzające	Artykuł 5 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 3 pkt 3.1	Artykuł 5 lit. a)
Artykuł 3 pkt 3.2	Artykuł 5 lit. b)
Artykuł 3 pkt 3.3	Artykuł 5 lit. c)
Artykuł 3 pkt 3.4	Artykuł 5 lit. d)
Artykuł 3 pkt 3.5	Artykuł 5 lit. e)
Artykuł 3 pkt 3.6	Artykuł 5 lit. f)
Artykuł 3 pkt 3.7	Artykuł 5 lit. g)
Artykuł 3 pkt 3.8	Artykuł 5 lit. h)
Artykuł 3 pkt 3.9	Artykuł 5 lit. i)
Artykuł 3 pkt 3.10	Artykuł 5 lit. j)
Artykuł 3a	Artykuł 3
Artykuł 4	Artykuł 2
Artykuł 5	Artykuł 6
Artykuł 6	Artykuł 7
Artykuł 7	Artykuł 8
Artykuł 8	Artykuł 9
Artykuł 9	Artykuł 10
Artykuł 10	Artykuł 11
Artykuł 11	Artykuł 12
Artykuł 11a	Artykuł 13
Artykuł 12	—
—	Artykuł 14
Artykuł 13	Artykuł 15
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II
Załącznik III	Załącznik III
Załącznik IV	Załącznik IV
Załącznik V	Załącznik V
Załącznik VI	Załącznik VI
Załącznik VII	Załącznik VII
Załącznik VIII	Załącznik VIII
—	Załącznik IX
—	Załącznik X